El Cul del Pou | | Actualitzat el 08/09/2016 a les 11:06

# Regidor tant sí com no

L'editorial del mes de setembre

**Il·lustració: Joan Manel Gabarró**

La renúncia de Toni Llobet a les seves responsabilitats a l'Ajuntament de Manresa a principis d'estiu té dues conseqüències. La primera, que no fa gens de gràcia, és estrictament política. De fet, el mateix alcalde Junyent va destacar de Llobet el mestratge que n'havia rebut. Era l'animal polític més destacat de les llistes de l'extinta Convergència a Manresa tot i que, val la pena recordar-ho, la caspositat dels que, de mica en mica, van deixant de comandar las formació a escala nacional, li van tancar les portes durant anys i no el van deixar mai ser cap de llista. Malgrat tot, la seva vàlua ha estat reconeguda a la Generalitat, fins al punt que no ha pogut ser a l'hort i a la vinya.

La segona conseqüència és l'entrada del seu relleu al consistori. L'escollit ha estat Jaume Arnau, que, com en temps de Josep Vives, haurà de combinar el càrrec municipal amb la presidència del Bàsquet Manresa. La diferència, en aquest cas, és que formarà part del govern i no serà, com ho era l'actual portaveu del Barça, l'outsider cap de l'oposició. I Arnau no podrà passar el torn. Per què? Molt senzill: per evitar que l'Ajuntament tingui una altra regidora sense cartera. Igual que Miquel Davins que està condemnat a ser el convidat de pedra del mandat, ja que està vinculat a Unió Democràtica, formació amb qui l'actual Partit Demòcrata Català va partir peres. Ja fa gràcia formar part de les llistes municipals, però, és clar, de vegades, et passen la patata calenta quan menys t'ho esperes.